

נויו של עולם - הנוי במשכן וגם בבית הפרטי

אין האשה אלא ליופי. הכוונה היא שיש לה חוש אסתטי והיא נוי של עולם. וכך גם התכשיטים שמעטרים את יופייה. ולמרות זאת, נשות המדבר נתנו בחפץ לב תכשיטי כסף וזהב, תכלת וארגמן. 'ויבואו האנשים על הנשים', רמז שהנשים נתנו יותר מהאנשים. כיור הנחושת נבנה מהמראות של הנשים שצבאו על אוהל מועד ובקשו שגם הכלי הכי אינטימי, המראות שבהם התקשטו, ישמש לבניית המקדש. הכיור בא לשרת את בני הזוג שרוצים לבנות מחדש את בית המקדש הפרטי שלהם שחל בו קלקול. כך המראות בהן התקשטו נשות ישראל במצרים, מסייעות לטהר אשה לבעלה - 'תחת התפוח עוררתיך'.

בשירת הים נמצא הפסוק המפורסם 'זה אלי ואנוהו'. רש"י מביא שני פירושים, ששניהם מקורם בחז"ל: אנוהו מלשון נווה, בית, והכוונה שאבנה בית לה'. אבל אפשר אחרת, מלשון נאה - אעשה את ה' נאה, ובלשון חז"ל 'אעשה לו ציצית נאה סוכה נאה'. בעניין הנוי במצוות, השאלה היא האם הנוי פונה אלינו, עושי המצוות, או אל הקב"ה. קודש הקודשים היה כולו מצופה זהב וארון העדות היה מזהב למרות שאף אחד לא ראה אותם במשך כל השנה. להיפך, מבית המקדש יצא האור לכל ירושלים, מנורת הזהב שהייתה בקודש האירה החוצה, בכל זאת הייתה כולה מזהב.

מסופר על רבי חייא שהיה זורע גרעיני פשתן, מהפשתן מייצר חוטים ומהחוטים מייצר רשתות צייד. בעזרת הרשתות היה צד צבאים ומעורם עשה קלפים, כתב עליהם תורה ומשנה וכך לא השתכחה תורה מישראל. מוטב שגם ההכנות תהיינה כולן בקדושה. וגם ההכנות - קדושות תיקראנה. ההכנות לכתיבת סת"ם צריכות להיות נאות ואסטטיות, ולכן צריך גם קולמוס נאה ולא רק כתב נאה.

'התנאה לפניו במצוות'. זאת חכמת האשה - אשה נאה, נאוות הבית, מרחיבה דעתו של עולם. להתנאות בכלים ובדירה נאה להשכין בו את בני הבית הפרטי, ולהשכין בו את מלכו של עולם. הנוי של המשכן היה חשוב למרות שהוא היה בית זמני. כן, גם הדרך חשובה.

ד"ר חנה קטן

רופאת נשים בכירה, מרצה וסופרת,
וחברת תנועת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם